

سوسپید بدهد. زیرا در کنار سفرهای سطح پایینی که اتفاق می افتد معضلاتی هم رخ می دهد.

دیناری: تعریف مشخصی از واحدهای اقامتی ارزان قیمت نداریم. همچنین منازل شخصی یک بحث حقوقی دارد که برای سازمان‌ها در دروس ساز شده و مانند قضیه زوارکش‌ها به راحتی ساماندهی نمی شود. با وجود اینکه سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، یک سازمان تخصصی در حوزه اقامت و سفر است اما وجود بعضی از موازی کاری‌ها توسط بعضی از نهادها باعث شده، که سازمان نتواند به درستی اهداف و برنامه هایش را اجرا نماید.

مقدسی: مبالغ دریافتی جهت اسکان فرهنگیان در مدارس نسبت به هزینه‌ها و خساراتی که وارد می شود هیچ است. به بعضی هتلداران که نسبت به قیمت‌های ما معترض هستند اعلام کردیم دادن فضا از شما و اطلاع رسانی با ما تا همکاران فرهنگی از فضاهای شما استفاده کنند. اما هزینه هتل‌ها برای فرهنگیان خیلی بالاست.

غیر حرفه ای است که رشد آن هم زیاد است. یک شرکت یا مؤسسه بی طرف باید بیاید و به سرمایه گذار اعلام کند که درآمد شما از این ساختمان باید این قدر باشد.

قانعی: در مشهد باید شرایط تا حد

چون نیتش کسب درآمد است نمی تواند نگاه مثبتی به این قضیه داشته باشد. و از طرفی هم کنار خیابان خوابیدن باعث مکدر شدن چهره شهر و مسائل حاشیه ای دیگر میشود لذا چون متولیان اصلی مسافرن سازمان

ثامن که متولی ساخت مراکز ارزان قیمت است مقرر گردید در قبال آن زمین به آموزش و پرورش داده شود. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که واقعاً مردم نیاز به اقامتگاه‌های ارزان قیمت و با کیفیت دارند.

چطور می شود برنامه ای برای اسکان ارزان قیمت طراحی کرد در حالی که درآمدزایی هتل‌ها و اقامتگاه‌های رسمی را تحت الشعاع قرار ندهد؟

آجیلیان: سؤال این است که اگر متولی مراکز اقامتی، سازمان سازمان میراث فرهنگی و گردشگری است، چرا با توجه به اینکه اعضای ما دارند ورشکست می شوند تعداد هتل آپارتمان‌ها در عرض سه سال، ۲ برابر می شود؟ اگر میراث فرهنگی را متولی قرار دادیم باید از آمار و اطلاعاتی همه استفاده و پیروی کنند که قاعدتاً این طور نبوده چون معاونت زیارت در استانداری به وجود آمد.

در رابطه که چرا اداره میراث، بدون مطالعه مجوز می دهد، مکاتبات زیادی حتی با دفتر مقام معظم رهبری داشتیم. باید بررسی شود که چطور می توان این تعادل را به وجود آورد؟ اسکان ارزان قیمت را هم اگر بخواهیم به صورت دائمی داشته باشیم یکی از راهکارهایش الگوی سفرهای گروهی است و این که الگوی حج و زیارت را در سفرهای داخلی اجرا نموده و بودجه زیارت را به این سمت تمرکز دهیم.

قانعی: معنی اسکان ارزان قیمت چیست؟ آیا باید قیمت پایین به هر شکلی و با هر نوع خدماتی باشد؟ تعریف خدمات اقامتی این است که فضایی دارای نور مناسب، مسقف، تهویه و... باشد. آیا می شود اینها را با شعبده بازی تامین کرد؟ اینکه می گویند می خواهیم ارزان قیمت بدهیم، آیا می توان با حذف این موارد فضای اقامتی ساخت؟ بخش خصوصی بهتر می تواند در ساخت و کنترل آن وارد شود. اینکه بخواهیم بسازیم و در اختیار کسی بگذاریم صحیح نیست، این ارزان واقع نمی شود. اگر موضوع کمک به آن اقشار است باید به کسی که می خواهد سفر برود سوسپید دهند. همانطور که در نهادها و ارگانها این اتفاق می افتد.

مقدسی: ساخت اماکن اقامتی ارزان قیمت برای زائرین، تنها بخشی از مشکلات ارفع می کند و ارزان قیمت بودن لزوماً به معنای خدمات نامطلوب نیست. ضمن اینکه بخش خصوصی

اتحادیه‌ها با همدیگر فعالیت‌های بازاریابی و تعاملی ندارند. باید یکسری استراتژی تعریف شود تا براساس آن، گروه، مسافر و شرکت‌ها را جذب کنیم تا درصد اشغال بالا رود. همان طور که تعداد مجوزها رو به افزایش هست، باید فعالیت‌های بازاریابی در کنار آن تقویت شود. زائرسراهایی که توسط سازمان‌های مختلف با بودجه دولتی ایجاد شده باعث ضربه زدن به بدنه هتلداری می شود. لذا باید یک مقدار واقع گرایانه تر و تخصصی به شرایط نگاه کرد تا بتوان شرایط موجود را ساماندهی کرد.

امکان فراهم شود و تا حدی اختلافات طبقاتی، مورد نظر قرار گیرد. ولی اینکه یک عده سرمایه ملی را استفاده کنند، این پدیده ایجاد می شود، مگر اینکه دولت بخواهد به آن دهکی که نمی تواند از سفر بهره مند شود

میراث فرهنگی است، این سازمان باید به دنبال راهکارهای جدی همراه با جذابیت باشد.

آجیلیان: یکی از دغدغه‌ها در اتحادیه‌ها، اجاره دادن ۷۰ یا ۸۰ درصد واحدهای اقامتی به افراد

دیناری: با وجود اینکه سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، یک سازمان تخصصی در حوزه اقامت و سفر است اما وجود بعضی از موازی کاری‌ها توسط بعضی از نهادها باعث شده، که سازمان نتواند به درستی اهداف و برنامه هایش را اجرا نماید.

